

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az Idősek Otthona felperesnek a Megyei Egészségbiztosítási Pénztár alperes ellen egészségbiztosítási ellátás megtérítése ügyében hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.Mv.538/2006/7. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.Mv.538/2006/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

A Legfelsőbb Bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 10.000 /tízezer/ forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

V. Sz. M. biztosított 2004. február 3-án a felperesi szociális intézmény konyháján az ablakokról szedte le a függönyöket, oly módon, hogy az ablak előtt lévő munkaasztalra állt fel, majd az asztal mellett lévő, támla nélküli székre lépett, amely felborult; a biztosított a földre esett, és bal térdén zúzódást szenvedett. A baleset miatt orvosi ellátásra szorult és keresőképtelen állományba került.

Az alperes 2006. június 13-i fizetési meghagyásával a felperest 618.724 Ft egészségbiztosítási ellátási költség megfizetésére kötelezte.

A felperes keresetében a fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését kérte.

A Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletében az alperes fizetési meghagyását hatályon kívül helyezte.

Az ítélet indokolása szerint a munkaügyi bíróság a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény /a továbbiakban: Ebtv./ 67. § /1/ bekezdése, valamint a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 25. számú állásfoglalása alapján azt vizsgálta, hogy az üzemi balesetet kizárólag a munkavállaló mulasztása okozta-e, vagy abban közrehatott a felperes is.

A perben tanúként hallgatta meg a sérültet, valamint a munkáltató megbízottját, az intézmény élelmezésvezetőjét.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az élelmezésvezető a függönyök leszedésére és az ablaktisztításra vonatkozó utasítást pontosan adta ki, a biztonságos munkavégzés feltételeit meghatározta; a sérült tudott arról, hogy a munkát a közeli raktárhelyiségben található létra használatával végezheti el, ennek ellenére saját elhatározásából a munkafolyamat gyorsítása érdekében nem használta a létrát.

A munkaügyi bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a munkáltatótól nem várható el az ilyen szokványos munkafolyamat folyamatos ellenőrzése; a balesetet tehát kizárólag a balesetet szenvedett mulasztása okozta.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító döntés meghozatalát kérte.

Hangsúlyozta, hogy a felperesi munkáltató mulasztott, amikor nem kötelezte a sérült munkavállalót a munka biztonságos elvégzéséhez szükséges létra használatára, illetve nem ellenőrizte, hogy a munkavállaló a létrát használja-e.

Vitatta, hogy a takarítás a sérült mindennapi feladatai közé tartozott volna, illetve, hogy a munkáltató megbízottja meggyőződött arról, rendelkezik-e a sérült a munka biztonságos elvégzéséhez szükséges ismeretekkel.

Hivatkozott arra is, hogy az ablak előtt elhelyezett asztalt a sérült egyedül nem tudta elmozdítani.

Álláspontja szerint a felperes megtérítési kötelezettsége a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Mvt./ 2. § /2/ bekezdése, 40. § /1/ bekezdése és 54. § /7/ bekezdés a/, b/ és c/ pontja, továbbá 55. § /1/ bekezdés b/ pontja alapján fennáll.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, előadva, hogy a sérült az egészséges és biztonságos munkavégzéshez szükséges ismeretekkel rendelkezett, annak feltételeit a felperes biztosította.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az Ebtv. 67. § /1/ bekezdése szerint a foglalkoztató köteles megtéríteni az üzemi baleset vagy foglalkozási megbetegedések miatt felmerült egészségbiztosítási ellátást, ha a baleset vagy megbetegedés annak a következménye, hogy ő vagy megbízottja a reá nézve kötelező munkavédelmi szabályokban foglalt kötelezettségének nem tett eleget.

Az Mvt. 2. § /2/ bekezdése értelmében a munkáltató felelős az egészséget nem veszélyeztető, és biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósításáért.

Az Mvt. 54. § /7/ bekezdés b/ pontja szerint az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés érdekében a munkáltató köteles a munkabiztonsági szaktevékenység, a munkaegészségügyi szaktevékenység, illetve az 57-58. §-okban előírtak ellátására megfelelő képesítéssel rendelkező személyt biztosítani, valamint rendszeresen meggyőződni arról, hogy a munkakörülmények megfelelnek-e a követelményeknek, a munkavállalók ismerik, illetve megtartják-e a rájuk vonatkozó rendelkezéseket.

A Legfelsőbb Bíróság kiemeli, hogy a sérült munkaköri leírásában szerepel a konyhatakarítás folyamatában való részvétel. A sérült tanúvallomásában is megerősítette, hogy ilyen tevékenységet már korábban is végzett létra használatával.

A sérült részt vett a takarítás biztonsági előírásaira, létra használatára vonatkozó munkavédelmi oktatáson.

Az élelmezésvezető azt is közölte a sérülttel a munka megkezdésekor, hogy használjon létrát.

A fenti körülmények tekintetében munkáltatói szabályszegés nem állapítható meg. Ugyanakkor sem a munkabaleset irataiból, sem a tanúvallomásokból nem tűnik ki, hogy a felperesi munkáltató, illetve annak megbízottja tett-e bármilyen intézkedést annak ellenőrzése érdekében, hogy a sérült betartja-e a létra használatára vonatkozó utasítást; holott az Mvtv. 54. § /7/ bekezdés b/ pontja munkáltatói kötelezettséggként fogalmazza meg, hogy rendszeresen győződjön meg: vajon a munkavállaló megtartja-e a rá vonatkozó rendelkezéseket.

A sérült, illetve az élelmezésvezető is egybehangzóan adta elő, hogy az élelmezésvezető akkor érkezett a helyiség ajtajához, amikor a baleset bekövetkezett. A rendelkezésre álló adatokból tehát megállapítható, hogy a munkáltató megbízottja az utasítás kiadását követően a munka megkezdésétől a baleset bekövetkezéséig a sérült munkavégzését nem ellenőrizte, illetve nem győződött meg arról, hogy a sérült a munkavégzésre vonatkozó utasítást betartja-e.

Az ellenőrzés elmulasztása az Mvt. 54. § /7/ bekezdés b/ pontja értelmében olyan kötelezettségszegés, amely a felperes Ebtv. 67. § /1/ bekezdése szerinti megtérítési kötelezettségét megalapozza. A munkaügyi bíróság által kifejtettekkel ellentétben az ellenőrzési kötelezettség szokványos, rutinszerű munkavégzés esetében is fennáll.

A fentiekre tekintettel nem állapítható meg, hogy a mulasztást kizárólag a sérült munkavállaló követte el; ezért a jogerős ítélet tévesen helyezkedett arra a jogi álláspontra, hogy a felperes megtérítési kötelezettsége alól mentesülhet.

A leírtakra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét a Pp. 339. § /1/ bekezdése alapján elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pereszes felperest az alperes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2008. január 9.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő